

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกชุมชนการพึ่งตนเอง บ้านสวนสายลมจอย ตำบลห้วยทราย อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์ชุมชนการพึ่งตนเองบ้านสวนสายลมจอย จำนวน 47 คน เป็นหญิง 23 คน ชาย 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL - BREF - THAI) ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

คุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของกลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์ ส่วนมากมีร่างกายแข็งแรง ตั้งแต่มาปลูกพืชผักโดยใช้เกษตรอินทรีย์ รู้สึกว่ามีสุขภาพแข็งแรงกว่าตอนที่ทำการเกษตรโดยใช้สารเคมี นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ออกกำลังกายและทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน

คุณภาพชีวิตด้านจิตใจของกลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์มีความสุขในการดำเนินชีวิต ตั้งแต่มาปลูกพืชผักโดยใช้เกษตรแบบอินทรีย์และดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม ทั้งกลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์และผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรอินทรีย์ต่างอาศัยอยู่ในชุมชนแบบเครือญาติ มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอยู่เสมอ

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมถือว่า อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับควันทันจากการทำเฟอร์นิเจอร์

กลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมาได้แก่คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม และคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 68.0, 62.7 และ 57.5 ตามลำดับ

เมื่อแบ่งตามระดับคะแนนคุณภาพชีวิต 3 ระดับ พบว่ากลุ่มสมาชิกเกษตรอินทรีย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.7 มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และมี ร้อยละ 4.3 ที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี

The research is Qualitative Research. The researcher also used both qualitative and quantitative methodologies. The purpose of this research was to study Sufficiency Economy-based Lifestyles Leading to Quality of Life of Self-sustained Community Members, Baan Suan Sai Lom Joy, Huay Sai Sub-district, San Kamphaeng District, Chiang Mai Province. The target group was 47 Self-sustained Community Members, Baan Suan Sai Lom Joy, 23 females and 24 males.

Data were collected by focus group discussion and World Health Organization Quality Of Life questionnaire (Thai brief), (WHOQOL – BREF - THAI). Data were analyzed by using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and content analysis.

The results of the research showed that:

The physical domains of Self-sustained Community Members', most of them were healthier since they had grown organic farmland. They felt healthier than growing chemical farmland. Moreover, they had a chance to do exercises and activities each day.

The psychological domain of Self-sustained Community Members', they felt easy and comfortable since growing organic farmland and leading sufficient life.

The social relationships of Self-sustained Community, each lived in a family way community. They always supported and depended on each other.

The environmental was in a moderate quality, due to the smog from wooden furniture making.

The target group had the highest average physical domain of Quality Of Life score 70.6 %. Then the psychological domain, social relationships and environment, the average scores are 68 % 62.7 % and 57.5

When dividing The Quality Of Life score into 3 levels found that the target group had satisfied Quality Of Life level 95.7 % and well Quality Of Life level 4.3 %.